

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1269 3 tháng 11 năm 2019

Chánh Giác

*Chánh giác thực hành minh đạo pháp
Uyển chuyển không ngừng tự phát quang
Bình tâm học hỏi tự bạc bòn
Thực hành chánh pháp tự tâm an*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1993

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Có người tu lâu tự cảm thấy trí óc sợ sệt và lộn xộn tại sao?*
- 2) Cuộc vui trong thanh tịnh đã bắt đầu, mọi người đều khai ngộ lãnh vực thanh tịnh của chính họ, mọi người cảm thấy thế nào?*
- 3) Cuộc vui phát triển tâm thức của mọi người có hữu ích không?*
- 4) Sau ba ngày chung họp, Bé có cảm nghĩ gì?*
- 5) Sau Đại Hội Bé được nghỉ ngơi một tuần gần bờ biển Bé nghĩ sao về việc này?*
- 6) Những chuyện vui của thế gian có trường cửu không?*
- 7) Những người giàu có ham vui tại sao?*

1) 11-08-93

Hỏi: Có người tu lâu tự cảm thấy trí óc sợt sệt và lộn xộn tại sao?

Đáp: Thưa có người tu lâu trí óc lộn xộn tại vì họ đã hành không đúng pháp tự sửa đổi pháp theo ý muốn của chính họ, tham lam hành hơn những lời dạy dò, thì nó sẽ nghịch lại chính nó.

Hỏi: Bây giờ phải làm sao?

Đáp: Phải buông bỏ tập quán đó trở về trật tự thì luồng điện của cơ tạng mới điều hòa lại được, trật tự của thiên nhiên không thể đi quá trốn được, phải điều hòa trong tự nhiên và hồn nhiên thì mới có kết quả tốt. Thiền thì tâm thức phải buông bỏ tất cả, không nên ôm giữ và lo âu chuyện đời quá nhiều, có thể tai hại đến khối thần kinh sẵn có.

Kệ:

*Thực hành đừng dẫn chẳng buồn lo
Pháp lý khai minh có dạy dò
Trí đạo phân minh đường nhập tịnh
Chẳng còn suy nghĩ chuyện quanh co*

2) 12-08-93

Hỏi: Cuộc vui trong thanh tịnh đã bắt đầu, mọi người đều khai ngộ lãnh vực thanh tịnh của chính họ, mọi người cảm thấy thế nào?

Đáp: Thưa cuộc vui sống động trong tâm thức của mọi người đều khác hơn tình đời động loạn, vắng vắng trong tai một sự kết quả thanh nhẹ của phần hồn, tự xây dựng niềm tin vô giới hạn, càng biết mình thì càng thương chúng sanh hơn, lại ý thức được thiên cơ đang chuyển cho mọi người thức tâm, lo xây dựng phần thanh tịnh cho chính mình, tự hướng tâm trong ánh sáng từ bi mà tiến hóa.

Kệ:

*Càng tu càng cảm thanh hòa tiến
Chẳng có sân si chẳng có phiền
Bê trẻ không còn tâm tự thức
Giác tha tự giác triển muôn chiều*

3) 13-08-93

Hỏi: Cuộc vui phát triển tâm thức của mọi người có hữu ích không?

Đáp: Cuộc vui phát triển tâm thức không đưng bất cứ một ai, thì mới chứng minh được, thật sự hướng về tâm linh chỉ có gặt hái tốt đẹp đối với người tu thiền, cơ hội rất tốt để tự phát triển tâm linh của mọi hành giả trình độ khác nhau trong hội trường, mọi người đều vui và thanh nhẹ, tự dẹp bỏ được sự động loạn của trường đời, qui về một khối thanh nhẹ chung hưởng hòa bình của nội tâm

Kệ:

*Tham gia Đại Hội mừng thâm tiến
Giải mở tâm tư tự dẹp phiền
Trí tuệ khai minh tâm thức giác
Trì tâm tu luyện sống càng yên*

4) 14-08-93

Hỏi: Sau ba ngày chung hợp, Bé có cảm nghĩ gì?

Đáp: Ba ngày chung hợp vui hòa học hỏi, mọi người không muốn xa rời, hôm nay kết thúc, tâm thức của mọi người không muốn xa rời, ước nguyện sẽ có dịp khác vui hơn và sống động hơn, tuồng hát quá dài muốn duy trì sự sống chung trong giờ phút chót, rất có ý nghĩa trong tình thương yêu quý mến của bạn đạo.

Kệ:

Xa nhau lẽ muốn tuông trào nhớ
Khai triển tâm tư tự phút giờ
Thương nhớ nhớ thương tình bạn đạo
Thâm tình lưu giữ ý lời thơ

5) 15-08-93

Hỏi: Sau Đại Hội Bé được nghỉ ngơi một tuần gần bờ biển Bé nghĩ sao về việc này?

Đáp: Thừa Bé được sự quý mến của bạn đạo Bỉ giúp đỡ Bé sau mấy ngày làm việc cho mọi người được vui, Bé phải gánh lấy một gánh nặng trước của bạn đạo, Bé vui chấp nhận lời mời của bạn đạo.

Kệ:

Tình thâm bạn đạo rất cao thâm
Mỗi giới thương yêu mỗi ý thâm
Sống động vô cùng tình giao cảm
Bình an hưởng lạc mỗi tình thâm

6) 16-08-93

Hỏi: Những chuyện vui của thế gian có trường cửu không?

Đáp: Vạn sự trên đời là không, chỉ tạm một Thời gian, rồi cũng sẽ thay đổi, khi nhơn sanh cảm thức vụ lợi, không có thức hòa đồng, không khác gì mặt Trời không sáng, thì mọi việc sẽ đều bị hư hoại.

Kệ:

Thế gian chẳng có ai tài thật
Bày biểu đủ ngành cũng phải tiêu
Hôn xác không minh đều khó tiến
Cuộc vui tạm bợ chẳng lâu nhiều

7) 17-08-93

Hỏi: Những người giàu có ham vui tại sao?

Đáp: Những người giàu có ham vui vì họ phương tiện đầy đủ hơn người thiếu thốn, ham vui quên cứu mình, không có giờ ăn giấc ngủ và trật tự nhu cầu của thể xác, tự sát nhưng tưởng lầm là hưởng thụ, kết quả không gặt hái được bao nhiêu, tự phá hoại nhiều hơn là xây dựng như là cờ bạc và nhậu nhẹt thâu đêm, quên nghỉ ngơi, cơ thể mệt nhọc, thần kinh bất ổn, sau những giờ vật lộn của cuộc vui, quên tâm linh, trí không minh mẫn, tiền tài danh vọng sụp đổ mà không hay,

tạo được một tập quán tự hại trong suốt kiếp, lúc chết nhắm mắt thiếu minh mẫn, phần hồn không tỉnh táo, sống sướng chết khổ là vậy. Ngược lại người tu thiền biết tự lo nhiều hơn, lúc chết phần hồn được thanh nhẹ và an vui hơn, nhờ tu hành tinh tấn và sáng suốt.

Kệ:

*Nhờ tu sáng suốt lại an vui
Sáng suốt minh tâm lại tăng mùi
Đạo vị tràn đầy thêm sáng suốt
Vô sanh thanh nhẹ lại mừng vui*

CŨNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Yêu

Yêu! yêu! yêu!
Yêu nhau phải thức những điều phải tu.
Yêu nhau sáng suốt chẳng mù,
Yêu nhau cảm thức phải tu hoài hoài.
Yêu nhau nhận lỗi sửa sai,
Yêu nhau cảm mến Thiên Đài trong tâm.
Yêu nhau sáng suốt mừng thầm,
Yêu nhau thanh tịnh giữ tâm thanh hòa.
Yêu nhau nguyên lý tình Cha,
Yêu nhau lành mạnh chan hòa tình thương.
Yêu nhau sáng tỏ như gương,
Yêu nhau tha thứ khai đường tâm linh.
Yêu nhau sống động chơn tình,
Yêu nhau cộng hưởng do mình được yêu.
Yêu nhau cảm thức lý siêu,
Yêu nhau cảm nhận những điều thanh quang.
Yêu nhau chẳng phải mơ màng,
Yêu nhau cảm thức khai đàn sửa tâm.
Yêu! yêu! yêu!

Lương Sĩ Hằng

Montreal, 29-07-1988

Chân Thành Phân Giải

Melbourne, ngày 6 tháng Giêng, năm 1985 (tiếp theo)

Cơ quy nhất sắp đến, thức hòa đồng phải mở, tâm sẵn sàng công hiến. Cho nên những người đã bỏ công tham thiền, rồi đây sẽ thao thao bất tuyệt trong hành trình tha thứ và thương yêu, tự xây dựng, tự mở đường, hạnh hy sinh càng ngày càng cao, hy sinh những tánh hư tật xấu, dọn đường cho mức tiến hóa của tâm linh.

Buồn cho những kẻ đã tự khép mình vào bóng tối và không biết giá trị của chính họ, tự chôn sống tâm thức của họ. Họ đành phải sống trong điểm bơ vơ và chậm tiến mà thôi. Bề Trên biết hết, rất thấu đáo hành động bất chơn của chính họ, đã tạo sự yếu hèn cho chính họ. Nhưng cái quyền tự do, khai triển của tâm linh đó là quyền tối hậu của chính họ. Bề Trên chỉ chờ và quang chiếu mà thôi. Bao nhiêu lần đã khuyên giải, bao nhiêu lần để thức tâm nhưng rồi họ cũng phủi. Bề ngoài thấy nó vậy nhưng mà bề trong nó lại phản. Biết chớ! Bề Trên thấy rất rõ nhưng biết làm sao, chỉ biết thương yêu và chờ đợi sự thức tâm của hành giả mà thôi. Cho nên các bạn đã muốn chọn một con đường đi, về với chính bạn thì các bạn phải nhớ rằng không nên đưa mình trở lại cái cảnh sân si xa xưa nữa. Không nên đưa mình trở lại với cái cảnh tranh chấp bất chánh nữa. Không nên vun bồi đục tánh tham sân nữa. Đạo thấy không ai quản lý, không ai kiểm soát nhưng mà đạo rất sáng suốt, khép mở do bạn mà thôi. Luôn luôn đưa đến cho các bạn những sự thử thách vô cùng đau đớn để coi thử nhẫn hòa của các bạn đã thực hiện không.

Sự nhẫn hòa của các bạn không chịu thực hiện thì chỉ ủng hộ cho một kiếp người. Chớ khỏi Vô Vi cũng chẳng biết làm gì hơn. Hơi thở của các bạn chẳng biết làm gì hơn. Hơi thở ra vô đó tùy nơi bạn xử dụng. Bạn chịu hít nhiều, nó phục vụ nhiều, bạn không xử dụng, bạn hít ít, nó phục vụ ít mà thôi. Cha mẹ Trời cũng chỉ biết rơi lụy và chờ đợi sự thành công của các bạn. Sẵn sàng đưa đến tràn ngập trong tâm thức của các bạn. Nếu các bạn chịu thực hiện và tận dụng khả năng của chính bạn thì bạn mới thấy sự thành công vĩ đại ở tương lai chính do bạn, thực hiện trong thanh tịnh, bạn mới đắc pháp và truyền pháp. Còn nếu các bạn lấy đạo tạo đời, tạo sự ô đạo, tự nhục mạ lấy bạn. Lấy sự bản nhơ quét trên tâm thức của các bạn và đem sự tệ hại cho tâm thức tranh chấp của bạn mà thôi. Tâm các bạn và địa ngục cũng nơi tâm các bạn, các bạn đã đầy đủ tài liệu từ câu, từ chữ đã nhắc nhở tâm thức của các bạn.

Phước huệ song tu, các bạn đã bỏ công ra, làm điều này cho đạo, làm điều kia cho đạo nhưng mà sự tranh chấp trong nội tâm các bạn không chịu bỏ thì cũng như không. Phước nó muốn đến với các bạn, nhưng mà bạn đóng cửa làm sao bạn còn phước? Huệ nó muốn khai cho bạn, bạn động làm sao các bạn có huệ? Bạn phải quay về tức khắc để tội nghiệp bạn, thương yêu bạn, quý mến sự cấu trúc tinh vi của Thượng Đế đã an bày cho bạn, nắm lấy sự ngộ nghĩnh đó, ôm lấy tâm thức đó, để thăng hoa cõi mở.

Quý thay và lành thay ngày hôm nay tôi vẫn còn âm thầm truyền cảm gọi đến các bạn, trong tình thương sống động nhắc nhở từ cá nhân một để mọi người quy về với sự chơn giác sẵn có của chính họ, tha thứ và thương yêu. Xử dụng quyền tối hậu sẵn có của các bạn để tiến trong chu trình tiến hóa, xứng đáng, khai tâm, mở trí, công hiến cho quăng đại quần chúng ở tương lai.

Đường đi thênh thang lớn rộng, không bao giờ bị trở ngại, nếu chúng ta chịu ôm lấy thức vụn bời và khai triển. Chẳng có cái gì là của các bạn hết. Cộng đồng cần khôn vũ trụ đã cống hiến thanh điền cho chúng sanh. Trong giây phút tham thiền, chúng ta đã có một thiền viện vĩ đại cả cần khôn vũ trụ nếu chúng ta ý thức được.

Nhưng ngày hôm nay sự sống của chúng ta sống trong vật chất, đã có cơm ăn, áo mặc, nơi trú ngụ. Cho nên các bạn đạo muốn có một nơi an nghỉ để tu thiền. Cảm mồm để nghe những sự tranh chấp sân si, buồn tủi của chính mình mà tự thức. Điều này là điều của cộng đồng Vô Vi mong muốn. Khi mà nghe được những sự tranh chấp, buồn tủi trong tâm thức của chúng ta thì chúng ta cảm thấy nhẹ trong giây phút tham thiền, ở trong nơi ổn định do bàn tay của người Vô Vi đã xây dựng. Cho nên các bạn khắp các nơi đã ý thức điều này và ước mong có một nơi yên ổn để tu hành và để chứng nghiệm sự thực hành của ta đã tiến bộ bằng một cách nào và rõ rệt hơn trong thời gian tu luyện để trở về thiền đường nhân gian mà độ cho những người kế tiếp.
(*còn tiếp*)

Đề tài suy gẫm

Tận diệt si mê

....Nguyên về với Thượng Đế, nguyện tu thanh tịnh, nguyện gánh vác cả cần khôn vũ trụ để xây dựng niềm tin sẵn có của chính mình, nhưng mà rốt cuộc rồi đâm ra chán chê tâm tối. Tại sao? Vì thiếu kiên nhẫn, mà không thấy rõ hành trình ta phải đi, đi bằng cách nào mới thành đạt? Cho nên đức nhịn nhục là quan trọng, mỗi mỗi trước mắt, hay là qua lỗ tai chúng ta, qua lỗ miệng chúng ta, đều là thử thách chơn tâm. Cho nên chúng ta phải thấy rõ điều này. Những sự thử thách đó là dẫn tiến tâm linh, nếu tâm linh vẫn giữ một mực thanh tịnh, trước như sau thì luôn luôn đều đều tiến hóa, không nên vì nhàm lẫn bởi ngoại cảnh mà tạo sự tăm tối cho chính mình.

Tôi đã thưa cùng các bạn nhiều lần, chính tôi là người thực hành, chính tôi là người ở trong sự tranh chấp, chính tôi là người trong sự mê loạn, chính tôi là con người sân si. Do sự cố gắng tu học, ngày hôm nay, tôi đã chịu đựng rất nhiều, chính các bạn cũng thấy, sự gánh vác của tôi và sự lo tu học hằng đêm, thâm lượm được mọi sự thanh tịnh đóng góp cùng các bạn, và cũng đã được sự xây dựng của các bạn, qua sự kích động, lời nói từ trong thâm tâm của các bạn, chưa bao giờ nói ra với tôi, nhưng mà tôi biết... (*Bài giảng Tận diệt si mê 6/11/1984*)

Kịp Chuyển Đi

Viễn cảnh chơn như để mà chi
Ta chỉ lo tu cho kịp kỳ
Không còn thời gian xác hư hoại
Rốt ráo tu hành kịp chuyển đi
Đi về Thiên Quốc là điểm đến
Dứt bỏ trần cảnh bao lụy bi
Tu hành giúp hồn luôn tiến triển
Quay về thanh tịnh mở từ bi
Thế gian lụy phiền xin để lại
Cho hồn thanh nhẹ ta hồi qui.

Thủy Bùi Missouri 31/7/2019

====

Điền Quang

Trên đầu điển cái khai thông
Năm tháng tu luyện trong lòng yên vui
Pháp Phật huyền bí ai ơi!
Trần gian ô trược mấy người hiểu ra
Ráng lo niệm Phật Di Đà
Nghiệp thân giảm bớt để mà tịnh tu
Thiên kinh chất chứa trong đầu
Lôi âm Phật tự ngồi lâu ra vào
Pháp Phật không có thấp cao
Hề tu chứng ngộ người nào cần siêng
Ngồi thiền cảm giác triền miên
Thế gian cặn bã lo phiền ưu tư
Không còn lưu luyến chần chừ
Dứt đi phàm ngã chuyện hư ở đời
Vui cùng thanh điển mỗi ngày
An thần dưỡng khí trần ai không còn
Công phu quý báu vàng son
Hồn vía hội tụ không còn trầm luân.

Mai Kiệt Khánh, ngày 28 tháng 10, 2019
Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi

====

Giải Thoát

Lời hay ý đẹp tỏ tường
Hiểu ra nguyên lý tìm phương tu hành
Cuộc đời chỉ có hư danh
Tiền tài từ sắc lạnh quanh buộc ràng
Sống trong nghiệp lực phải mang
Cho dù thoả mãn giàu sang trên đời
Chết đi hồn vía rã rời
Cõi âm lạnh lẽo muôn đời khổ đau
Nay còn thế xác tu mau
Năng lượng phát triển mới vào càn khôn
Pháp tu tịnh luyện xuất hồn
Tức khắc khai ngộ không còn lo chi
Thôi thôi xin chớ nghĩ suy
Tu là giải thoát bỏ đi lòng trần.

Mai Kiệt Khánh, ngày 28 tháng 10, 2019
Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi

=====

Vô Thường

Người tu thanh tịnh thăng hoa
Hiểu thông nguyên lý để mà tiến lên
Dứt đi những chuyện trần gian
Không còn hồn giận buồn phiền làm chi
Chấp nhận bài học để thi
Vượt qua sóng gió cõi đời trần ai
Tham thiền thăng tiến mỗi ngày
Khai mở điển giới mấy ai rõ tường
Pháp Phật trong sáng như gương
Tịnh tu sẽ nhận tình thương vô cùng
Cuộc đời vốn thật vô thường
Biết rằng là giả tạm nương tu hành.

Mai Kiệt Khánh, ngày 27 tháng 10, 2019
Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi